Да го пострвинемъ съсъ цвѣте
такъ съ награнени сърдца
Осапна Вѣлинему въствите
Славенски въ родство сиове
и съ кръвавы сязи обвлечете
Срвцанъ-тъ Си цвѣтове.

(+) Награнца

Равна
Равна се тихе изтичива
и кръвно изтика течешъ
Въ сребристъ брегове подтиливъ
Едва струи-тъ се влечешъ
Надень, и нощь тъ непочиваешъ
Въ дъгъ, напредъ се радиваешъ
Досиръ обрадъ равнинъ
Но хубавъ правенъ тъ страны
По вѣтвы твои тъ песякривнъ
посрещанъ тъ сеница
а често красно такъ свѣтливъ
и многолюдни градища.
Потебъ подъ на горъ се рвеш...
Тукъ храма въ дъгъ се реш
Но инай-тъ ли дирь нощ
и порадъ твои-тъ дъбинъ
нощь съ плачъ нашъ тъ рано сязъ
За гурды свойтъ сѣмена
Кръв тебе сѣ
Катъ недатъ твои-тъ бисрины

Оради тукъ, а тамъ ливади
и видешъ дъ се плачъ нашъ тъ сѣмъ
За гурды свойтъ сѣмена!
За туй ли плачаш